

POLITICAL SCIENCES

ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ

Панченко Катерина

студент 4 курсу, групи БЗППК-22

Науковий керівник

Кипич І. В.,

к.ю.н., доцент

Київський національний університет технологій та дизайну

Вступ. Інформаційна політика держави відіграє важливу роль у формуванні громадської думки, забезпеченні національної безпеки та підтримці демократичних процесів. В умовах сучасних конфліктів інформаційний простір стає одним із ключових інструментів впливу на суспільство та міжнародну спільноту. Актуальність теми зумовлена тим, що російсько-українська війна супроводжується масштабним інформаційним протистоянням. Російська Федерація активно використовує пропаганду, дезінформацію та інформаційні маніпуляції для впливу на громадську думку як всередині України, так і за її межами. У відповідь Україна формує комплексну інформаційну політику, спрямовану на захист інформаційного простору, протидію фейкам та зміцнення міжнародної підтримки.

Матеріали та методи. Об'єктом дослідження є інформаційна політика України та механізми її реалізації в умовах війни.

Для дослідження використано такі методи:

- Контент-аналіз медіа та офіційних комунікацій державних органів – дозволяє дослідити основні напрями інформаційної політики.
- Порівняльний аналіз інформаційних стратегій України та інших держав – дає можливість визначити ефективні підходи до протидії

дезінформації.

- Метод системного аналізу – використаний для виявлення взаємозв'язків між інформаційною політикою, безпекою держави та суспільними процесами.

Види інформаційної війни

- Пропаганда — формування викривленої картини світу.
- Дезінформація — поширення неправдивих повідомлень.
- Психологічний тиск — створення атмосфери страху та паніки.
- Маніпуляція фактами — часткове перекручування правди для досягнення потрібного ефекту.

Результати. В умовах російсько-української війни інформаційна політика України виконує декілька важливих функцій.

1. Захист інформаційного простору – держава здійснює заходи щодо блокування пропагандистських ресурсів, протидії дезінформації та забезпечення інформаційної безпеки.

2. Формування міжнародної підтримки – через дипломатичні комунікації, медіа та соціальні мережі Україна активно інформує світову спільноту про події війни та наслідки агресії.

3. Консолідація суспільства – інформаційна політика сприяє формуванню єдності українського суспільства, підтримці морального духу населення та зміцненню громадянської позиції.

4. Розвиток стратегічних комунікацій – важливу роль відіграють офіційні державні повідомлення, діяльність медіа та комунікація державних органів із громадянами.

5. Участь державних органів у сфері стратегічних комунікацій – систематичні звернення представників влади, офіційні брифінги та публікації в соцмережах забезпечують прозору діяльність держави та підвищують рівень довіри населення.

6. Інформаційна гігієна та медіаграмотність населення — в умовах інформаційної війни народ повинен вміти критично мислити та аналізувати

отриману інформацію, розрізнити фейки, маніпуляції та пропаганду.

7. Культурна дипломатія як інструмент інформаційної політики – Українська культура, кіно, музика та інші структури активно використовуються для просування правди та достовірної інформації про війну не тільки для громадян України, а ще й для міжнародної спільноти. Це формує міцний емоційний зв'язок з народом та підвищує рівень підтримки з боку інших держав.

Водночас виявлено низку проблем:

- масове поширення дезінформації в соціальних мережах;
- регулярні інформаційні атаки з боку країни агресора;
- складність контролю за швидкістю поширення інформації в медіа просторі;
- потреба підвищення рівня медіаграмотності населення;

Висновок. Інформаційна політика України в умовах війни є важливим інструментом забезпечення національної безпеки та протидії інформаційній агресії. Вона сприяє захисту інформаційного простору, консолідації суспільства та формуванню міжнародної підтримки України. Подальший розвиток ефективної інформаційної політики потребує вдосконалення стратегічних комунікацій, підвищення медіаграмотності населення та зміцнення співпраці з міжнародними партнерами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Почепцов Г. Сучасні інформаційні війни. Київ : Києво-Могилян., 2015.
2. Почепцов Г. Пропаганда та контрпропаганда. – Київ: Алерта, 2018.
3. Castells M. Communication Power. – Oxford: Oxford University Press, 2013.
4. Nye J. Soft Power: The Means to Success in World Politics. – New York: Public Affairs, 2004.
5. Головаха Є. Українське суспільство в умовах інформаційних викликів. – Київ, 2020.